

SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR – HASAN ALMA

Cuma günü akşamı sona eren bayram nedeniyle müteakip Cumartesi gününün genel tatil olup olmayacağı

No: 2024 – 36

Tarih: 18.04.2024

2024 yılı Ramazan Bayramının son gününün 12.04.2024 Cuma gününe denk gelmesi nedeniyle 2429 sayılı Kanunda yer alan hüküm nedeniyle takip eden C.tesi gününün genel tatil olarak kabul edilip edilmeyeceği hususundaki tereddütlerin giderilmesini teminen iş bu Sirküler tanzim edilmiştir.

İş Kanunu 47. maddesinde “Bu Kanun kapsamına giren işyerlerinde çalışan işçilere, kanunlarda ulusal bayram ve genel tatil günü olarak kabul edilen günlerde çalışmazlarsa, bir iş karşılığı olmaksızın o günün ücretleri tam olarak, tatil yapmayarak çalışırlarsa ayrıca çalışılan her gün için bir günlük ücreti ödenir. İşçi bu günlerde isterse işyerinde 1 saat bile çalışmış olsa bir günlük ücrete hak kazanmış olacaktır. Buradaki ücret hesabında fazla çalışma hükümleri esas alınmamaktadır.

Ulusal Bayram ve Genel Tatiller Hakkında Kanun'un 2/D maddesinde; “Bu kanunda belirtilen ulusal bayram ve genel tatil günleri Cuma günü akşamı sona erdiğinde müteakip Cumartesi gününün tamamı tatil yapılır..” hükmü yer almaktadır. Kanunun bu maddesinin düzenleniş amacı, kanunun yayınlandığı tarihte(Kabul tarihi 17.03.1981) Cumartesi günleri saat 13'e kadar çalışma yapılmasıdır. Yasa belirtilen maddesiyle bu süreyi de tatil gününün kapsamı içine almış olup, Cumartesi gününün genel tatil günü olarak kabulü mümkün değildir. Bugünün de normal cumartesi günü olarak değerlendirilmesi gerekir.

Yargıtayın verdiği kararlar da bu yönde olup (**Y.9H.E. 2003/17723 K.2003/17653, KT.23.10.2003**); bütün bu düzenlemeler karşısında son günü Cumaya gelen genel tatil gününü takip eden Cumartesi gününün de genel tatil günü olarak kabul edilmesi mümkün değildir.

Söz konusu Karar Aşağıdadır:

YARGITAY

9. HUKUK DAİRESİ Esas Numarası: 2003/17723

Karar Numarası: 2003/17653

Karar Tarihi: 23.10.2003

GENEL TATİL GÜNÜ

ÖZETİ: Ulusal Bayram ve Genel Tatiller Hakkında Kanun'un 2/D maddesinde; “Bu kanunda belirtilen Ulusal Bayram ve genel tatil günleri Cuma günü akşamı sona erdiğinde müteakip Cumartesi gününün tamamı tatil yapılır..” hükmü yer almaktadır. Kanunun bu maddesinin düzenleniş amacı, kanunun yayınlandığı tarihte cumartesi günleri saat 13'e kadar çalışma yapılmasıdır. Yasa belirtilen maddesiyle bu süreyi de tatil gününün kapsamı içine almış olup, cumartesi gününün genel tatil günü olarak kabulü mümkün değildir. Bugününde normal cumartesi günü olarak değerlendirilmesi gerekir.

Davacı, hafta tatili gündeliklerinin ödetilmesine karar verilmesini istemiştir. Yerel Mahkeme, isteği hüküm altına almıştır. Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü: Davacı dava dilekçesinde genel tatil gününün son gününün Cuma gününe rastladığını, ertesi gün olan Cumartesi gününde de çalıştırılması nedeniyle kendisine Toplu İş Sözleşmesinin 36/11 .maddesine göre tatil günü ücreti ödenmesine karar verilmesini talep etmiştir. Mahkeme genel tatil gününü takibeden Cumartesi gününde Ulusal Bayram ve Genel Tatiller Hakkındaki Kanun uyarınca genel tatil günü olarak kabul edilmesi gerektiği görüşüyle davacı isteklerini kabul etmiş olup, karar davalı tarafça temyiz edilmiştir. Davacının dayanak yaptığı 1.3.2001-28.2.2003 dönemini kapsayan Toplu İş Sözleşmesinin

SERBEST MUHASEBECİ MALİ MÜŞAVİR – HASAN ALMA

36.maddesinin “Ulusal Bayram ve Genel Tatil Günleri Ücretleri” başlıklı II.bendinde; “..ulusal bayram ve genel tatil günleri ilgili kanunlarda belli edilen günler olup, bu güne ait ücretleri çalıştırılmadıkları takdirde bir iş karşılığı olmaksızın tam yevmiye, tatil yapmayarak çalıştırıldıkları takdirde ise bir misli fazlası ödenir. Ayrıca, bu iki misli ücretin %50'si tutarı tazminat olarak ödenir..” hükmü yer almaktadır. Yine aynı sözleşmenin 36.maddesinde “... haftalık iş süresi 5 gün ve 45 saat olarak uygulanan işçilerden haftalık iş süresine uygun olarak çalışmış olup, Cumartesi günü dinlenmesi gereken işçilerin bu gün çalıştırılmaları halinde çalıştıkları süreye ait ücretleri % 75 zamlı ödenir...” denilmektedir. Davacı genel tatil günü olan Cuma gününden sonraki Cumartesi gününün de genel tatil günü olarak değerlendirilmesini talep etmektedir. Ulusal Bayram ve Genel Tatiller Hakkında Kanun'un 2/D maddesinde; “Bu kanunda belirtilen ulusal bayram ve genel tatil günleri Cuma günü akşamı sona erdiğinde müteakip Cumartesi gününün tamamı tatil yapılır..” hükmü yer almaktadır. Kanunun bu maddesinin düzenleniş amacı, kanunun yayınlandığı tarihte Cumartesi günleri saat 13'e kadar çalışma yapılmasıdır. Yasa belirtilen maddesiyle bu süreyi de tatil gününün kapsamı içine almış olup, Cumartesi gününün genel tatil günü olarak kabulü mümkün değildir. Bugünün de normal cumartesi günü olarak değerlendirilmesi gerekir. Ayrıca yukarıda belirtilen yasada genel tatil günlerinin kaç gün olduğu da belirtilmiştir. İlgili Toplu İş Sözleşmesinde cumartesi günleri çalışma yapılması halinde ödenecek ücrette açıkça belirtilmiştir. Yine 1475 sayılı İş Kanununun 38.maddesinde de Cumartesi günü ücreti düzenlendiği gibi aynı yasanın 42.maddesinde de genel tatil günü ücretinin hangi günler için ödeneceği belirtilmektedir. Bütün bu yasal düzenlemeler karşısında son günü Cumaya gelen genel tatil gününü takip eden Cumartesi gününün de genel tatil günü olarak kabul edilmesi mümkün olamayacağından, usul ve yasaya aykırı olarak verilmiş olan mahkeme kararının bozulması gerekmiştir. SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 23.10.2003 gününde oybirliği ile karar verildi

Saygılarımızla.